

Μαμά, Αυτόν να ψηφίσεις, τον Ανδρέα !!!

Θυμάμαι, σαν χθες, αμούστακο παιδί το **1981** τις εκδηλώσεις λατρείας του κόσμου στον Ανδρέα Παπανδρέου , να εκφωνεί εκ του βήματος **«ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά»** για να απαντήσει με τη σειρά του το πλήθος **«ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο»**, **«έξω οι βάσεις του θανάτου»** και τούμπάλιν, **«η Ελλάδα ανήκει στους έλληνες»** και μέσα στο γενικό παραλήρημα να υπόσχεται και κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων με ελεύθερη εισαγωγή στα πανεπιστήμια.

Μαμά !!! Αυτόν να ψηφίσεις. Θα μπω στο πανεπιστήμιο χωρίς διάβασμα.... Θυμάμαι να επιμένω.

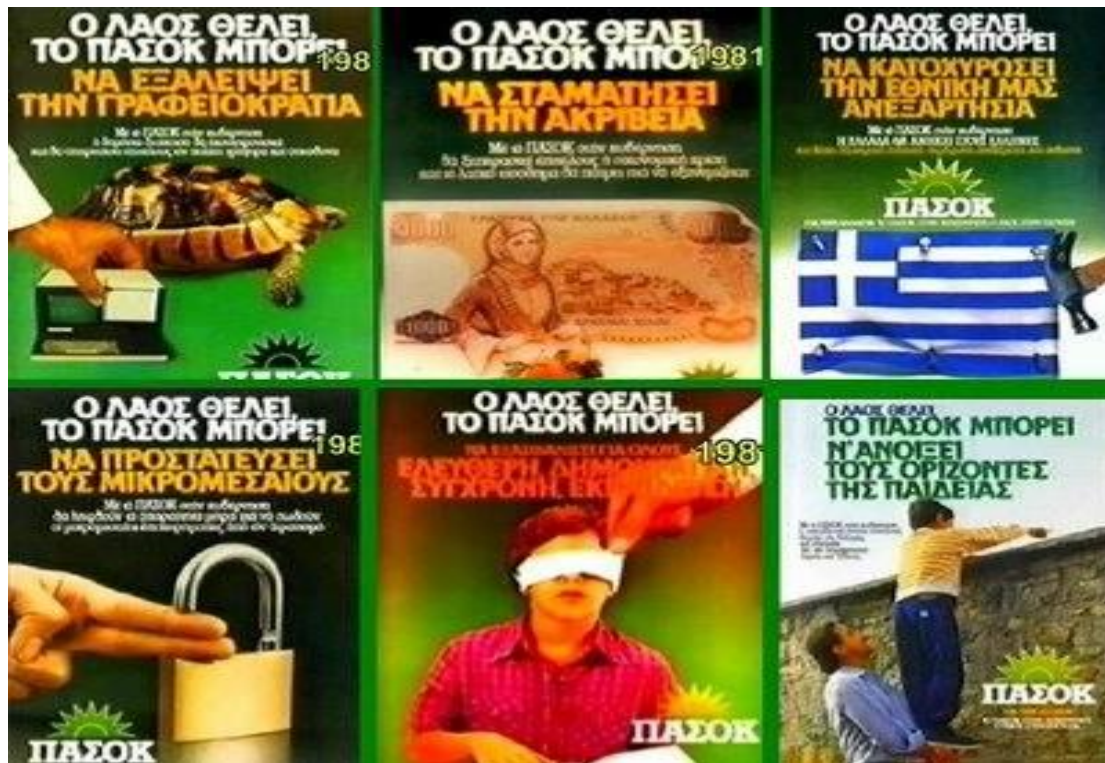
Δεν πέρασε όμως και πολύς καιρός από την πανηγυρική του εκλογή και διαπίστωσα ότι οι εξετάσεις αντί να καταργηθούν άλλαξαν ονομασία και έγιναν από **«πανελλαδικές»** σε **«πανελλήνιες»**, το **«ΕΟΚ και ΝΑΤΟ...»** έγινε **«μένουμε μέσα και παλεύουμε»**, και το **«έξω οι βάσεις του θανάτου»** θυμίζω για τους περιπλανημένους βορβαδίζουν κάθε αναταραχή στη γειτονιά μας. Οσο για το **«κράτος της δεξιάς»** αντικαταστάθηκε σε **« βαθύ ΠΑΣΟΚ»** και 30 χρόνια μετά, η διγλωσσία ακόμη βασιλεύει με το **«λεφτά υπάρχουν»** προεκλογικά ,στο μετεκλογικό **«δεν υπάρχει σάλιο»** .

Ευτυχώς οι πανελλήνιες δεν καταργήθηκαν και εγώ σπούδασα με κόπο και αγωνία. Σαν φοιτητής πλέον θυμάμαι τα ακριβώς αντίθετα των υπεσχημένων.

Στην Δημοκρατία, η κρατική τηλεόραση έγινε άκρως κομματική αφορίζοντας οποιαδήποτε άποψη της αντιπολίτευσης, δια στόματος Μαρούδα -Ρουμπάτη-Λαλιώτη-Κουτσόγιωργα και σια, με το γνωστό **«εσείς δε δικαιούστε δια να ομιλείται»**. Η επιχείρηση άλωσης του τύπου μέσω Κοσκωτα και η ψήφιση εκλογικών νόμων ,για να μην μπορέσει κανείς να κυβερνήσει με άνετη πλειοψηφία, προδίκασε τις προθέσεις των ευαίσθητων δημοκρατικών αντιλήψεων σοσιαλιστικού τύπου.

Στο Δημόσιο τα **«γαλάζια παιδιά»** αποκλείσθηκαν, με την σειρά τους τώρα, και από τους διορισμούς αλλά και από τις εσωτερικές προαγωγές. Οι κρατικοποιήσεις εταιρειών και οι κοινωνικοποιήσεις δημοσίων οργανισμών έπεσαν στα χέρια των Πρασινοφρουρών χωρίς καμία διοικητική ικανότητα και εμπειρία. Η δημιουργία αγροτικών συνεταιρισμών , η συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις των επιχειρήσεων ,και η δημιουργία συμβουλίων σε κάθε τομέα της πολιτικής ζωής του τόπου, για το **«βάθεμα και πλάτεμα της Αλλαγής»**, οικοδομούσε ένα Σοσιαλισμό εν Ελλάδι ,που ακόμα και το ΚΚΕ αυτοχαρακτηριζόταν σαν ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ.

Στους Δήμους και Κοινότητες, στα διοικητικά συμβούλια, στα πανεπιστήμια ,στις ΔΕΚΟ, στα σωματεία και όπου γίνονταν εκλογές, η σύμπραξη των **«προοδευτικών δυνάμεων»** καθιστούσε την Δεξιά παράταξη παντού μειοψηφία ,αλλά συσπειρωμένη φοβικά , υιοθετώντας σιγά σιγά τις πρακτικές τους και ενίοτε την ρητορική τους μέχρι την τελική μετάλλαξη της.

Στην **οικονομία** οι αυξήσεις των μισθών και των συντάξεων (με δανεικά) , η καθιέρωση της ΑΤΑ, τα πλαφόν στις τιμές , η αύξηση στην φορολογία των επιχειρήσεων ,έφερε την αποβιομηχάνιση της χώρας, την ακρίβεια και την ανεργία αλλά η **Σοσιαλιστική Αποστολή** όφειλε να διατηρήσει την επίπλαστη ευτυχία των πολιτών έστω και με δανεικά, αναθέτοντας την πληρωμή του λογαριασμού στην επόμενη γενιά.

Η πολιτική δανεικών που εφάρμοσε «ο **Λαοπρόβλητος**», ανέρχεται στα, κρατηθείτε, 50 δις δολάρια τα 4 πρώτα χρόνια της θητείας του κυρίως από Γιαπωνέζικες τράπεζες.

Ο εξωτερικός δανεισμός ήταν αυτός που έχτισε τα σαθρά θεμέλια αυτής της οικονομίας ο οποίος, αφού έγινε ακριβός , εξαντλήθηκε. Κατέφυγε στον εσωτερικό δανεισμό εκδίδοντας ομόλογα με υψηλά επιτόκια και μη μπορώντας να τιθασεύσει τα δημοσιονομικά ,εκτύπωσε χρήμα και ξαναδανείσθηκε από το εξωτερικό με ομόλογα 10ετη. Και όλα αυτά γίνονταν όταν εμείς χαχανίζαμε πετάγοντας λουλούδια στα ξενυχτάδικα με λεφτά των άλλων.

Το Κράτος Πρόνοιας έγινε η βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της οικονομίας, αρχής γενομένης από τις συντάξεις Εθνικής Αντίστασης, νεοσσών τότε, τις αναπηρικές, όντας υγιών και τις πρόωρες , νέων

εμφανώς, δημιουργώντας έναν παράδεισο επί της γης, οι περισσότεροι να μην δουλεύουν και οι λιγότεροι να περνούν καλά δίνοντας την εντύπωση ότι αυτό θα διαιωνόζονταν αενάως..

Στην νοοτροπία. Οι αλλαγές που επήλθαν στον οικονομικό στίβο συνοδεύτηκαν και με απαξίες για ριζωμένες αρχές που χαρακτήριζαν τον έλληνα ,όπως η εργατικότητα και η προσπάθεια, η τιμιότητα και η

αξιοπρέπεια, λιοδορήθηκαν άνθρωποι με πίστη στην θρησκεία και στις παραδόσεις , απαξιώθηκαν αρχές και αξίες, δίνοντας την χαριστική βολή στην κοινωνική συνοχή και συνέχεια του έθνους ,με το νεύμα του ΑΝΔΡΕΑ στην πολυαγαπημένη του Μιμή , μπροστά στους φρενήρεις οπαδούς του, που τυφλά αποδέχονταν σαν στάση ζωής, ότι έκανε και έπραττε ο «**ΑΛΑΘΗΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ**», εγκαινιάζοντας και απενεχοποιώντας παράλληλα ένα νέο ήθος στην οικογενειακή και πολιτική ζωή του τόπου.

Σαν εργαζόμενος πλέον παρατηρούσα μια γενικευμένη έκπτωση τόσο στις ηθικές αξίες όσο και στις οικονομικές.

Μεγάλο Κράτος και δυσκίνητο, γραφειοκρατία ,αναξιοκρατία και κομματισμός ,δαπάνες ,σπάταλες ολιγωρία ,ανεπάρκεια, παθητικότητα, ακινησία, συνέθεταν ένα ιδιότυπο Σοβιετικό Κράτος στην Δυτική Ευρώπη. Αλλά μπροστά στο σύνθημα «**ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ,Ο ΛΑΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ**» ,ήταν όλα ανεκτά.

Η χρεωκοπία μας χτύπησε την πόρτα το 1985. Ο φιλεργατικός σοσιαλιστής Ανδρέας υποτίμησε το νόμισμα κατά 17% και απαγόρευσε κάθε αύξηση στους μισθούς και στις συντάξεις για δυο χρόνια.

Το πρόγραμμα ,όπως και όλα τα σοσιαλιστικά οράματα , απέτυχε εκ νέου φέρνοντας τη χώρα στο χείλος της καταστροφής το 1989-1990 αδυνατώντας να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Η οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτα μη μπορώντας να κάνει αλλιώς πήρε γενναίο δάνειο από τις αγορές για να αποτρέψει μια επερχόμενη χρεοκοπία. (σημειώνω ότι στο δάνειο αυτό έχει και την υπογραφή του ο τότε βουλευτής του ΚΚΕ και τώρα υπεύθυνος της οικονομική πολιτικής του Σύριζα, σαν υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Ιωάννης Δραγασάκης.)Έτσι για την ιστορία.

Η «δεξιά παρένθεση»1990-1993 του «Τρισκατάρατου», επιχείρησε να διορθώσει (ίσως η μόνη) τα κακώς κείμενα.

Πάγωσε τις προσλήψεις ,
έκλεισε τις προβληματικές,
εφάρμοσε τις μετατάξεις στο δημόσιο,
ιδιωτικοποίησε την ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ,
έδωσε τα αστικά λεωφορεία στους οδηγούς των,
μείωσε τις κρατικές δαπάνες,
ψήφισε το ασφαλιστικό δίνοντας πνοή για πολλά χρόνια,
κατάργησε αγορανομικές διατάξεις που έπνιγαν την αγορά και έκλειναν επιχειρήσεις,

οι ΔΕΚΟ άρχισαν να εξορθολογίζουν τα οικονομικά τους,
τα κλειστά επαγγέλματα ήταν θέμα χρόνου να ανοίξουν,
άρχισε η αποκλιμάκωση των φορολογικών συντελεστών,
οι αγορές άρχιζαν να ανοίγουν για να προσελκύσουν νέες επενδύσεις,
οι δημόσιοι προμηθευτές ήξεραν ότι χάνουν την ευνοιοκρατία και την απομύζηση των κρατικών ταμείων,

άχρηστοι δημόσιοι οργανισμοί και ανύπαρκτοι φορείς είχαν δρομολογηθεί να κλείσουν,

η ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ ενόχλησε τους κρατικούς προμηθευτές και τους καταβολεμένους συνδικαλιστές, αλλά πάνω από όλα

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΑ, ΕΓΙΝΕ

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΙΚΟ, αυτό που έχουμε σαν στόχο, από την τρόικα, να πετύχουμε (αν το πετύχουμε) το 2013. δηλ να αρχίσουμε να μειώνουμε το εξωτερικό μας χρέος από τα θετικά αποθέματα της οικονομίας μας.

Επιστρατεύτηκαν τότε όλα τα αντιδεξιά σύνδρομα ,οι προοδευτικές δυνάμεις πάλι ενωμένες αντιπαρατάχθηκαν απέναντι στον αιμοβόρο νεοφιλελευθερισμό με γνήσιο εκπρόσωπο του, τον «Δράκουλα Μητσοτάκη», που ήρθε να κατασπαράξει τα κεκτημένα των ελλήνων.

Σε καθημερινή βάση στο κέντρο της Αθήνας διαδήλωναν τα κεκτημένα , με επικεφαλής τις συνήθεις φάτσες της αριστερής ουτοπίας. Και εκεί που αντιστέκονταν η αλήθεια με την μπουρδολογία ,ω του θαύματος! οι **«δυνάμεις της ακινησίας»** βρήκαν τον εκφραστή τους εντός των πυλών και η προσπάθεια κατέρρευσε.

Ναι, τα κατάφεραν. Η πολιτική κουλτούρα του λαϊκισμού, νίκησε τον ορθολογισμό της οικονομίας και η κυβέρνηση ανατράπηκε. Κανείς δεν τον άκουγε όταν το 1994 στη Βουλή των ελλήνων, σαν αντιπολίτευση προειδοποίησε τον Αντρέα Παπανδρέου ότι «αν δεν μειώσετε τα ελλείμματα η Ελλάς θα καταλήξει ικέτης στο ΔΝΤ»

<http://www.youtube.com/watch?v=z28b6Qdito4&feature=related>

Δεν είναι τα 20 χρόνια που χάσαμε, είναι που θα γυρίσουμε πίσω τουλάχιστον 50 .

Έκτοτε από το **1993-2009** όλα τα κόμματα εξέτρεφαν ένα ΚΡΑΤΟΣ-ΤΕΡΑΣ που τους εξασφάλιζε κομματική πελατεία και νομή της εξουσίας . Οποιαδήποτε φωνή (Ανδριανόπουλος, Μάνος , Αλέκος Παπαδόπουλος κ.α.) που έκρουε τον κώδωνα του κίνδυνου μιας πορείας που οδηγούσε στο κενό, την εκλάμβαναν σαν δαιμονική ενόχληση από την εθνική τους ραστώνη.

Τώρα εν έτη 2014 κοντά στα 50, ακούγοντας από τις κόρες μου το ίδιο ερώτημα, πλέον σαν γονιός, **«τι να ψηφίσω μπαμπά;»** τις απαντώ, **«Τον πιο δυσάρεστο»**.

Αντώνης Κρούστης
fileleftheros1966.blogspot.com